

I det øjeblik, man skriver under på en slutseddel om fast ejendom, har begge parter, både køberen og sælgeren, en fælles interesse i at slippe så billigt som muligt. Sælgeren vil gerne have så mange kontanter hjem som muligt, og køberen vil gerne af med så få kontanter som muligt. Men ingen af dem sidder og tænker på, hvad der kan ske i de næste 20 år, og køberen vil så komme ud for, at man skal eftersøge sælgere i femte eller sjette eller syvende led. Bygmesteren har måske ejet et anpartsselskab, som han senere har lukket, den næste køber har været gennem en tvangsauktion osv. osv., og manden, der solgte huset for 14 år siden, er lige pludselig et godt papir. Så finder køberens advokat ham, og så skal han altså i retten med skjulte fejl og mangler til 200.000 kr. eller 300.000 kr., og det kan medføre, at han ikke engang har råd til at sidde i det hus, han har nu. Hvis Folketinget virkelig synes, at det er en god idé, skal man bare stemme ja til dette lovforslag, og så er alle de undersøgelser og alle de rapporter, der er lavet, fuldstændig meningsløse.

Jeg synes, at det mindste, man kan gøre, hvis man vil kalde det en lov om forbrugerbeskyttelse, er at give forbrugerne nogle redskaber, som gør, at de er i stand til selv at tage stilling, og et af de redskaber er en rapport om, hvad ejendommen indeholder. I øjeblikket er det jo sådan, at rapporten ikke engang skal oplyse, om der er ulovlige installationer i ejendommen, for som Justitsministeriet så mærkeligt sagde: Jamen herregud, det drejer sig jo kun om ulovligheder. Hvis Danmarks Justitsministerium har den opfattelse, at ulovligheder bare er sådan noget, der ikke betyder noget, kan man roligt stemme ja til forslaget, men jeg synes, at regeringen gør befolkningen en bjørnetjeneste, fordi den giver befolkningen indtryk af, at man vil give køberne nogle bedre muligheder. Men det gør man ikke, man gør præcis det stik modsatte.

Jeg nærer ingen forhåbninger om, at lovforslaget ikke bliver vedtaget, men jeg vil gerne for historiens skyld have ført til referat, at det, Folketinget vedtager her, medfører en værre retstilstand end den, vi har i øjeblikket. I skal bare se, hvad det vil medføre i praksis, hvor mange mennesker der virkelig føler sig vildledt, og vil der blive tegnet 500 flere ejerskifteforsikringer, så længe det stadig er frivilligt, fordi parterne skal dele udgifterne? Nej, det bliver der ikke, for der er intet incitament.

Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at der skal lovgives så lidt som muligt, men vi har altså også den opfattelse, at hvis man er i et område, hvor to parter ikke rigtig forstår materien – og det er faktisk svært at overskue køb af fast ejendom for helt almindelige mennesker – er det faktisk en god idé, at Folketinget giver dem nogle hjælpemidler, så de kan forstå det. Men det vil man ikke. Man har den opfattelse, at fordi der er tre ministerier, der ikke kan blive enige om at samordne en husrapport, er det altså køberne, der skal betale prisen, fordi de ikke aner, hvad de køber, og for ligesom at gyde lidt olie på det umulige område, siger man til køberne: Jamen nu hjælper vi jer ved at dele udgiften til ejerskifteforsikring mellem køber og sælger, og så går det nok. Men det går ikke.

Jeg er meget skuffet over regeringen. Jeg mindes, at tre ministre i regeringen har bakket op om de forslag, som idégruppen kom med, og mente, det var en god idé at gennemføre dem. Jeg kan mindes, at tre ministre har holdt presse møder, og jeg kan se, at trafikministeren sidder og nikker dernede, og det er der jo god grund til. Han sad nemlig selv i idégruppen dengang og var helt enig i forslagene, men ingen af de forslag fører man ud i livet.

Idégruppen sagde, og de ord vil jeg gerne gøre til mine, at det eneste, man mangler at sige fra regeringens side, er, at der er noget i vejen med lovforslagets indre logik. Det var sådanne argumenter, vi blev præsenteret for, og det er jo ikke så slemt for Folketingets medlemmer eller partier. Men det er slemt for de mange mennesker, der køber fast ejendom, og som man bringer i gyngen. Det er dem, der skal betale regningen, det er dem, der får problemerne, og den hjælp, man giver dem nu, er ingen hjælp.

Det ville være bedre at stemme imod forslaget og bevare de umulige retstilstande, man har nu med alle de mange sager for domstolene om skjulte fejl og mangler. Hvis man ikke synes, at den første idégruppe gjorde det godt nok, kunne man jo nedsætte en ny og forhåbentlig finde frem til nogle fornuftige regler på området. Men det her er værre end ingenting.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter den tale, fru Kirsten Jacobsen holdt her, har jeg altså meget svært ved at forstå de ord, fru Kirsten Jacobsen indledte med, nemlig at det var svært for fru Kirsten Jacobsen og hendes parti at stemme imod forslaget. Efter at have lyttet til talen forekommer det mig, at det